

5555 Forespørgsel til Finansministeren af Høben m. Fr.

5556

gjældende for Væb — men den blev ophævet igen — for Væb blev indlemmet i Kongeriget, og det Samme maatte altsaa gjælde for Væbs Vedkommende. Naar den ærede Finansminister mener, at der er foretaget Afslag i Afgifterne for disse Districter, saa skal jeg ikke gaae videre ind paa Skatteprægravationspørgsmaalet, men jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at af en saa elendig lille D som den, jeg repræsenterer, har Statskassen nu saadanne Indtægter, at de udgjøre Mere end det, der gaaer med til at dække Udgifterne til Island og det kongelige Theater; de ere da altsaa ganske klækkelige. Jeg skal altsaa kun fremhæve dette Hovedpunkt, at det Udgangspunkt, som man benyttede, da Skatteloven blev vedtagen, nu senere er røkket, ganske vist ikke med Forsæt, det skal jeg villigt indrømme, men man er bleven skuffet; der er blevet paalagt disse Districter en aarlig Skattebyrde, jeg veed ikke af hvor Meget, men af adskillige tusinde Rigsdaler mere, end der vilde være blevet afkrævet dem, dersom man, før Loven af 29de Marts 1867 blev vedtagen, havde vidst, at Finansministeriet ville opstille den Beregning med Hensyn til Bygningsafgiftens Opkrævning, som nu er skeet.

Finansministeren: Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem, som nu satte sig, havde været ligesaa omhyggelig i sin Overbetelse af de Momenter, han har benyttet, som Regeringen — jeg gjentager det — har været idet man har gjort sig al optænkelig Umage for ikke at træde de Paagjældende for nær. Ligesaa vist som Loven om Skyld sætningen i de incorporerede Districter ikke havde Noget med Bygningsafgiften at gjøre, ligesaa vist er det — det staaer udtrykkelig i Motiverne til den sidstnævnte Lov — at en af de Grunde, hvorfor man ikke blot affskaffede enkelte Udgifter, som de havde derovre, veeml bortkastede dem, men foreslog Rigsdagen at gaae ind paa en Nedsættelse af Districternes Skatter paa c. 8,000 Rd. var, at man vidste, at Bygningsafgiften vilde blive opkrævet baade med et større Beløb og af flere end dem, der hidtil

havde været den. Altsaa jeg fastholder det Udgangspunkt, jeg er gaaet ud fra, det er ikke Noget, der i ringeste Maade kan have overrasket, at Statterne ere blevne noget anderledes forsaavidt angaaer enkelte af dem, enkelte Dele af Statterne, end de hidtil havde været. Der var ligeledes Spørgsmaal om Arbeidsgiften og deslige. Alt det staaer med stor Omhyggelighed og Udførlighed i Motiverne til Skyld sættingsloven. Dette var Grunden, hvorfor den danske Statskasse ligefrem gav Afkald paa et Beløb af 8,000 Rd. af det, Deboerne hidtil havde været i Stat.

Steenstrup: Maa jeg bede om Ordet for en meget tort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Steenstrup: Jeg vil give den høitæredede Finansminister fuldstændig Ret i, hvad han sagde; men Sagen er den, at der kommer et „Men“, og det er det, at ganske vist staaer der i disse Motiver, at der vil blive en større Arbeidsgift, maastee en større Stempelafgift og større Bygningsafgift, derved at deels Scalaen er større i Danmark, deels andre Bygninger afgiftspligtige, men der staaer tillige, at denne Forhøielse anslaaer Ministeriet til omtrent 60 pCt. Men nu er Spørgsmaalet det, om dette er rigtigt, og der siger jeg, er man blevet skuffet — ganske vist ikke bedrøget — thi det har vist sig, at Forhøielsen er ikke 60 pCt., men saavidt jeg husker 600 pCt.

Finansministeren: Jeg vil dertil kun sige, at man, for at udtale dette, maa tage Mere med end det ganske enkelte District her er Tale om. (Steenstrup: Det er alle 3 Districter!) Nej, Forespørgslen dreier sig kun om dette ene.

Høben: Naar den høitæredede Finansminister udtalte, at vi manglede Forudsætningen for, at § 71, sidste Punktum, kunde komme til at gjælde for de indlemmede Di-